

Ann. XVI.

ROMAE, Mense Aprili MCMXIII

Num. IV.

VOX VRBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

Semel in mense prodit

CONDIDIT ARISTIDES LEONORI EQUES

POSSIDET ATQUE ADMINISTRAT SOCIETAS EDITRIX ROMANA

PRETIUM ANNUAE SUBNOTATIONIS EST:

In Italia libellorum 6

ubique extra Italiam Lib. 9 (Doll. 1,80; Sch. 7; M. 7; Rubl. 4; Coron. 9)

ante solvendum et recto tramite mittendum

ubique extra Italiam: Lib. 9 (Doll. 1,80; Sch. 7; M. 7; Rubl. 4; Coron. 9)

ANTE SOLVENDUM ET RECTO TRAMITE MITTENDUM

AD SOCIETATEM EDITRICEM ROMANAM

ROMA — Via del Tritone, 46 — ROMA

SUBNOTATIO EXTRA ITALIAM FIERI POTEST:

IN RUSSIA

IN ANGLIA

IN CANADA

apud Gebethner et Wolf

apud Kronika Rodzienna ..

apud Burns and Oates

apud Librairie Granger Frères

Warsawia Polonica

Warsawia Polonica

London W.

Montreal

Krakowia Przemiescie, 15

Krakowia Przemiescie, 6.

28, Orchard Street.

1899, Rue Notre-Dame

APUD
SOCIETATEM EDITRICEM ROMANAM

ROMA - Via delle Coppelle, 35 - ROMA

excerpta ex Commentario VOX URBIS veneunt, quae sequuntur:

ARRAE GORGONIAE

≡ ≡ ≡ ≡ MILESIA FABULA ≡ ≡ ≡ ≡

JOACHIM ANTONELLI COSTAGGINI

VEN. LIBELL. 0.60

EUPLIUS

ACTIO DRAMATICA ≡

≡ ≡ ≡ ≡ JOANNIS

B. FRANCESIA ≡

LATINIS VERSIBUS CONSCRIPTA

ET IN TRES ACTUS DISTRIBUTA

≡ EDITIO ALTERA ≡

VEN. LIBELL. 1.00

SATURIO

COMOEDIA ≡ ≡ ≡ ≡

≡ ≡ ≡ ≡ JOANNIS

B. FRANCESIA ≡

VERSIBUS SENARIIS CONSCRIPTA

ET IN TRES ACTUS DISTRIBUTA

≡ EDITIO ALTERA ≡

VEN. LIBELL. 1.00

QUAELIBET OPERA EDENDA SUSCIPIUNTUR

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

Ut omni sermone per orbem universum tunc ac foveat

Latine omnino elarata, scripta edit, quae populos omnes, alioquin
attingant, a publica re ad bonas artes, a litteris ad historias, a philo-
sophiae, a mathematicis, a nunciis et significationibus ad simplices
et ad compositas actiones, haec omnia, haec omnia, haec omnia, haec omnia
ad dialogos vnde argumenta maxime communia tractantur,
ad colloquia latine intire atque alere detur; a doctorum virorum scriptis
ad primas adolescentium exercitationes, quae incitamentum veluti in palaestra eorum conatibus conferant; a Pontificis
denique documentis praecipuis ad iuris regulas in S. Congregationibus
instructas; haec omnia ut quisque vel ex dissitis regionibus, aut cultu, doctrina,
aut proclatibus, artibus alter ab altero disformis per commentarium eum-
dem explorare desideria sua possit.

PRETIUM ANNUAE SUBNOTATIONIS EST:

In Italia libellarum 6;

alibi octo libellarum 8; (S. 1. 300; Sch. 7; M. 7; Rubl. 4; Coron. 9)

et ad Societatem Editricem Romanam

ROMA — VIA DEL TRITONE, 46 — ROMA

QUI COMMENTARIUM POSSIDET NUNC ATQUE ADMINISTRAT.

PRÆMIA SOCIIS CONSTITUTA IN ANNUM MCMXIII

Pro Sociis singulis, quorum sive carmine sive soluta oratione scripta in *Voce Urbis*
per an. MCMXIII edita fuerint et a doctorum virorum collegio ad id constituto maxime
commendata, praemium erit argentei numismatis ex iis, quae Pontificis Maximi in
quotannis in festo Apostolorum Principis eius solent, Sacro Purpuratorum Senatui, Romanae
Curiae sulicisque pontificis distribuenda.

Pro Sociis qui libellas octo pretio subnotationis addiderint, delectus erit unus ex ta-
bulis aeneis aeneis, magnitudine cm. 118 X 84, gestis Constantini M. Imperatoris reli-
quantibus prout in Vaticanis aedibus Raphael Sanctius eiusque discipuli penicillo expre-
serunt. Tabulae reddunt: *Constantinus et Marcianus*; *Visum Crucis*; *Con-
stantini Baptismum*; *Constantini donationem Pontifici factam*. — Si quis omnes cupiat,
mittat lib. 50.

Pro Sociis, illaque Sacerdotibus, qui lib. quadraginta quattuor miserint, *Voce Urbis*
gratuito conceditur; ii enim *Novum Breviarium Romanum* habebunt, iuxta nuperas
reformatum, charta vere Indica in 16° (15 X 9) ab editrice Pont. domo Deodati et
Soc. impressum, splendide ac solide ex pelle vulgo *zigrina* conglutinatum, foliorum se-
ctione elegantior aurata; quod sane venale prostat lib. 44. — Quin imo simul cum *Breviario*
gratuito etiam a praelaudata editrice domo « *Proprium Dioecesis* » cuiusque religabitur,
si socius ipse miserit, aut emi iusserit, praemisso, uti par est, « *Proprii* » eiusdem pretio.

DE CRUCE CHRISTI TRIUMPHANTE

CARMEN SAECULARE (1)

Arbor infelix! velus unde Serpens
sibilos fudit generique nostrum
virus afflavit, tua iactitare
mitte venena.

Alteram, quae nos nec liberaret,
Arborem sevit Reparator orbis,
hancque fatalem voluit nefasum
esse Draconem.

Caelum in dirum caput haec repente,
lapsum de caelis tonuere dicta:

«Vae tibi, reptans pectus, hostes olim
aliger aethrae!

«Fraude oicisti; veteri sed Hevae
Heva succedet nova, quae novellum
in tuas clades, Hominem Deumque,
gignet Adamum. (2)

«Nec geret Victor sua bella, ferro
dantem; ligno tibi colla franget;
franget armatus Cruce; Crux salutem
afferet aegris.»

O Crucem Christi, Salutaris pacandam!
O piam nobis! quibus et medellam
probet et vires, et ab hoste tutam
porrigit umbram.

Quis tuum digne canat, Arbor aetna,
nim salutarem? Tua quis per omnes
diut aetates benefacta, plena
prodigiorum?

Aspidum morsu pereunt Hebraei;
quae lumen sanat, trabe fultus alta,
aeneus Serpens, morituri imago
pendula Christi. (3)

Aridus rursum perit inter oras
lucet. Flentes radiata Moysi
Virgo solatur, Crucis efficaci
lumine iacta;

quae, simul rupem ferit, inde largos
elicit fontes; (4) iterumque salvas
morsu sub lymphas, velarem saporem
arcel amaram. (5)

Surge nunc, divo rutilans cruore,
Golgothae vertex! Crux et potentem
fare virtutem, tua qua recessa est
saxa moles.

Mira narrabis: Moriente Iesu,
sol opacatur; nigral aura, Morisque
mortuos redant, monumenta iactas
Inquere fructus;

intremat tellus; mare ferveat; hiscit
sanctus Templi penetralis; culpas
flet suas Latio; flet et ipse, tumo
pectore, Mater. (6)

Iamque per gentes o'get universas
lex triumphatrix Crux: haec inermes
martyres firmat, gladius et ignem
pernare doctor;

firmat Andream, cruce gloriantem; (7)
roborat Petrum sociumque Paulum,
armat Agnelum timidiq' serus
agnitum longa.

Arx erat Romae, Capitolium qua
entinel, vasti velut umbilicus
orbis, auratum Iovis unde signum
fulmine abbat.

Haec, metus experta, tua collocasti
castra, Maxenti: legions nulla
septus, et fausto bovis immolati
omnes fuit.

Filium rides Helenae, cruentam
qui tili cladem, sibilant triumphum
praecinit centum, Crux explicato
caelitus signo. (8)

Cyrris ad pugnam, Iove fretus; infat
dena telorum solitare grando;
mox sonant enae, trucesque sonant
cominus ira.

Militem sentis trepidare pontem,
quem graecos calcant pedibus, equorum
quem premunt turmae; rubet a profuso
sanguine Tiberis.

(6) Evangelistae passim.

(7) Andreas Apostolus, vixit cruce cui ardens erat, in hac flam-
mantia verba erupit: «O bona Crux... diu desiderata, collucis amata...
accipe me et reddo me Magistro meo». (Offic. diei xxx Nov.)

(8) Nemo ignorat, quae Eusebius Caesariensis (in sua Vita Constantini,
c. xxxviii, etc.) refert de radiante in caelis Cruce, quam imperator sub
horis meridianis vidisse se testatus est, cum hac inscriptione: «In hoc
vinco». Quam ad formam Labarum, consuevendum esse iussit.

(1) Crux salutatoris triumphus opportune celebratur hoc an. mcccxxxiii,
proleptis saeculo xvi, ex quo Constantinus Magnus Christiano cul-
tu plene se libertatem, postquam Romae ad pontem Milvium, expli-
cato Labari, crucis, et monogrammati Christi insigni, Maxentium
tyrannum devictum.

(2) Gen. iii, 14.

(3) Num. xxi, 9. — Cf. EVANG. IOAN. iii, 14.

(4) Num. xi, 11.

(5) Num. xv, 15.

ineptias plaudentium, conscientiae perversionem, aliaque huiusmodi sexcenta.

De hisce Vergilius (*Georg.* lib. I):

*Quippe ubi fas versum atque nefas, tot bella per orbem,
Tum multae scelerum facies: non ullus aratro
Dignus honos, squallent abductis arva colonis.
Et curvae rigidum falces constantur in ense.
Hinc movet Euphrates, illinc Germania bellum.
Victas ruptis inter se legibus urbes*

*Arma ferunt: saevit toto mars impius orbe,
Ut cum carceribus sese effudere quadrigae.
Addunt se in spatia, et frustra retinacula tendens
Peritur equis auriga, neque audit currus habenas.*

Ita cum Marone illi omnes qui inter clamores triumphales, eodemque plerumque iniustos, audiunt et planctum matrum, et miseras familiarum, et gentis inedia

rum malorum causa nonnulli, et veteres et nostra aetatis homines, bellum quodcumque iniustum velut atque diris deovent.

Mopido certum est, bellum propter se suscipi aut declaratum, vel etiam anperbiae, praedae, et odii causa, sceleris damnandum esse. Neque male in eorum detrudendi forent, aut fure plectendi, quia multi malefactores, omnes quotquot effutunt bellum ex humanae naturae per se consonum et utile, quum tum non sit nisi belluarum naturae conforme. Ubi tempus hominem definitis « animal rationale » esse, siquidem hominem ex indole et natura propria rationi, conscientiae, aequitati, honori cedere: ubi autem cedere non sibi violentiae, cum facis « animal irrationale ».

Id e contra certum est, societatem non minus quam individuum hominem appetere natura et debito, quae sit « tranquillitas ordinis », quaeque propter saepe voluntatum individualium in eundem finem conspirantium; idque esse bonum commune. haec per appetenda est tum domi, tum in bello, tum bellum indicendum est nisi ut pax, seu tranquillitas ordinis vel in tuto ponatur, vel laesa vindicetur et instauratur.

Ita, rursus, ubi laesa fuere societatis iura, iudicio tanto: « Omnia prius experiri verbis quam armis quantum decet ».

Landandi crimine sunt propterea homines illi, qui vel tribunal inter nationes instituere tentarunt, vel procurrunt ut populorum Rectores colloquia de iuribus suis habent, priusquam ad armorum sortem recurratur. Hi sunt de genere humano benemerentes proclamandi: et quidem eo solemnibus, quo huiusmodi colloquia vel tribnalis decisa magis ad iustitiam accedent quam arma et armorum fortuna, quum pateat ex logica et historia victoriam vel cladem non esse, plerumque iuxta dictamina iustitiae, sed e contra iniustitiam novam prius additam, atque « grande latrocinium », ut ait Augustinus, novis facinoribus auctum.

Evadit atque illa superstitio qua vulgus opinabatur « duella iudiciaria » non resolvi nisi inerte, eo quod

scilicet omnis victoria pro iure staret; sed vero vehementius aetate hac nostra ea saevit de bello ipso, quasi non nisi iusti vincerent, iniusti vincerentur. Haec est barbaries iurisque naturalis solemnissima offensio.

Attamen negandum nullatenus est, ubi graviter bonum societatis laeditur, vel in periculum adducitur, nec potest rationibus restitutio obtineri, vel salvatio haberi, tunc, quasi inter duo mala minus eligendo, ad arma recurri posse; in quo discrimine bellum quasi pars iustitiae vindicativae evadit.

Quod egregie, more suo, explanat Angelicus: « Ad hoc quod aliquod bellum sit iustum, tria requiruntur:

« Prima quidem auctoritas principis, cuius mandato bellum est gerendum. Non enim pertinet ad personam privatam bellum movere, quia potest ius suum in iudicio superiori prosequi. Similiter etiam quia convocare multitudinem, quod in bellis oportet fieri, non pertinet ad privatam personam. Quum autem cura rei publicae commissa sit principibus, ad eos pertinet rempublicam civitatis vel regni, seu provinciae sibi subditae tueri. Et sicut licite defendunt eam materiali gladio, contra interiores quidem perturbatores, dum malefactores puniunt, secundum illud Apostoli ad Rom. 13: — Non sine causa gladium portat: minister enim Dei est, vindex in ira ei qui male agit. — Ita etiam gladio bellico ad eos pertinet rempublicam tueri ab exterioribus hostibus. Unde et principibus dicitur in Ps. 81: Eripite pauperem, et egerem de manu peccatoris liberate. — Unde Augustinus dicit *Contra Faustum*, lib. 23, cap. 3: Ordo naturalis mortalium paci accommodatus hoc posuit, ut suscipiendi belli auctoritas atque consilium penes principes sit.

« Secundo requiritur causa iusta, ut scilicet illi qui impugnantur propter aliquam culpam, impugnationem mereantur. Unde Augustinus dicit in libro de *Genesi* *Iosue*, (qu. 10) iusta bella ea diffiniri quae aguntur iniurias, si gens vel civitas plectenda sit, quae vel vindicare neglexerit, quod a suis improbo factum sit, vel reddere quod per iniuriam oblatum sit.

Tertio requiritur ut sit intentio bellantis recta: qua scilicet intenditur vel ut bonum promoveatur, vel ut malum vitetur. Unde Augustinus in libro *De civitate Domini*: Apud veros Dei cultores etiam illa bella peccata non sunt quae non cupiditate aut crudelitate, sed pacis studio gerantur, ut mali coercerentur, et boni sublevantur. — Potest autem contingere ut si sit legitima auctoritas indicentis bellum, et causa iusta, nihilominus propter pravam intentionem bellum reddatur illicitum. Dicit enim Augustinus, in libro *Contra Faustum*, cap. 74: Nocendi cupiditas, ulciscendi crudelitas, impacatus et implacabilis animus, feritas debellandi, libido dominandi, et si qua sunt similia, haec sunt quae in bellis iure culpantur. (2. 2. q. 40. a. 1.)

Id quod dixit sanctus Doctor, nempe bellum ab auctoritate suprema indicendum esse, intellige de atrocibus bello, offensivo scilicet et defensivo, cum hac tamen

*Crux lo victrix! nec habenda posthac
pena: nulli (d) et honore praestans
regum, decora gemmis,
scilicet nitebunt.*

En. st. 4. Helix tubus.

[illegible]

Chas. E. Smith, 1012 1/2 Ave. C, New York, N.Y.

Delphinium *Delphinium* (?) *Delphinium* *Delphinium*
Silene *Silene* (?) *Silene* *Silene*
Delphinium *Delphinium* (?) *Delphinium* *Delphinium*
Delphinium *Delphinium* (?) *Delphinium* *Delphinium*

1. The first of these is the fact that the majority of the population of the United States is of European descent. This is a fact which has been recognized by the government and the people for many years. It is a fact which has been recognized by the government and the people for many years.

COOPER BROTHERS

[illegible]

11/11/11

DEBILLO

... proprium sit h
... ad posterius

est summa. Est et, illicet, discipulus
per rationes rationis proprias, prop-
ria, grandissima rationalis; discipulus
rationis tantum est proprius hominis

simpliciter, quidam ceterum effusius
nonnulli: sed nomen philosophi, ver-
um rei militaris unice adiecti, non quasi a-

caliores laetant, barbarorum forechalm

*Mitis accurrit Læonicus, ipse
hostibus carus; (*) Superumque flammis
igne Franciscus, vigil ad Sionis
l'mina custos. (2)*

*Huc et adspirat pia mens Columbi,
ferre qui legem Crucis irreperlas
ardet in terras, Solymamque regi
reddere Christo. (10)*

Pergit huc aëtas properare, nos
quaque vectores pla fert carina,
instruit praecipue Græce, Davidique
personal humani

Grande vexillum Cruch! ut bicornem
saepè tu Lunam Mahemetis atque
mille sub formis inimica quævis

sic novos hostes, preme christiana
stirpe, qui nati, velut exuerunt
nomen, ac in te iaciunt, furentes

**Contra tota militum arma
que die Salomon Lahman praeiit
Indi Clota: regis imperium.**

goudin iusti (17)
THANG-KAY, Rm

Hornos, Imperator Symonius, cum Poros deinde
 cum Crispin Christi cognovisset, secutus Lysimachum
 in templum Hierosolymitanum reversit.
 Gordianus, rex Bullorum, sub An. 540.
 Ricarius a Corde Locals, rex Anglor, anno. XII.
 I. Indivens ~~INDIV~~ CALLES, mod. XII.

Eodem die, S. Franciscus Angelinus hanc veritatem
 quod dicitur in scriptis. Ex eo tempore, S. Francis-
 cana obijt Locum Sanctorum in Palestra
 Romana, ubi etiam in vultu erat, quod non
 Turam Sanctum inuenerit.
 Illis autem, nec aliter, inuenerit inuenerit
 24. — — — — —

ment, qui in istis, veritate inramentum

re allo, vim praeferre iuri, seu violentiae
competere, iuris omnia produnt sim-
plicitas se doctrinae christianae habet.

contrarios, in quo differt a duello quod
lo eadem unus contra unum.

quo advertendum est bellum quodcumque
m, etsi ad bonum tendat, scilicet pene

re, nempe homicidia, ruinas, odia, miseria

s, morum barbariem, insolentias

ineptias p
 que hulus
 De his
 Quippe ab
 Tam m
 Dignus
 Et curro
 Hinc m
 Vicinas
 Arma f
 Ut cum
 Addunt
 Pertur
 Ita cum
 phas, co
 cu matro
 prius, c
 Veneru
 stre act
 vult ab
 M opp
 pan aut
 ut odii
 in corp
 publici
 ut huma
 tamen n
 semper
 pilos, a
 similes,
 ris null
 M e
 que ind
 piam, q
 ceteri
 tam p
 haps p
 naps ho
 quibus
 cum et
 Nec,
 Ymatio
 splendor
 Lando
 ut tribu
 curat ut
 habent,
 sine sum
 et quide
 tribunali
 arma et
 historia
 dictamin
 priori
 Augustus
 Evan
 • duell

differentia, illud non nisi auctoritate praedicta indici posse; circa istud autem, in casu invasionis repentinae, ab omnibus, praesumpta potestatis supremae licentia, recte posse, atque vim vi repelli.

Quod tamen iusta est imprimis causa gravis, v. gr. iniuria gravi iniusta, recuperatio provinciae aut alicuius gravis debiti, auxilium hosti iniusto delatum, violatio pacti gravis, deperitio tributi iusti, etc. Si quis autem iniuriam levem in se et in circumstantiis passus per bellum extirpare tentaret, ille sane contra honestatem pariter ageret.

Quam tamen iusta erit, quum damnum illatum non potest esse, quam per bellum reparari: unde nemo potest bellum iniuste, nisi prius ratione rem accommo-

di si non potest, nisi prius ratione rem accommo-

di si non potest, nisi prius ratione rem accommo-

di si non potest, nisi prius ratione rem accommo-

di si non potest, nisi prius ratione rem accommo-

di si non potest, nisi prius ratione rem accommo-

di si non potest, nisi prius ratione rem accommo-

di si non potest, nisi prius ratione rem accommo-

di si non potest, nisi prius ratione rem accommo-

di si non potest, nisi prius ratione rem accommo-

prelo dabuntur septem carmina praestantissima, si poetae ante Kalendas Iunias veniam dederint scidulis aperiendi. Sunt autem his titulis: *Vox patriae, Atrium, Duo insontes, Alma quies, Tullanicae interitus, Alumnus Virgillii, In funere Ioannis Pascoli.*

Amstelodami, d. xi m. Martii MCMXIII.

H. T. KARSTEN,

Acad. Reg. h. t. ab Actis.

Scimus praeclaudati carminis, cui titulus *Duo insontes*, auctorem esse socium nostrum clarissimum Franciscum Sofia Alessio; cui igitur gratulamur ex animo.

V. U.

FRIDERICUS OZANAM

Clarissimi huius viri, qui de bonis litteris, de historia, de philosophia, praesertim vero de religione et christiana caritate eximie meritus est, agitur hoc anno, per universum fere orbem, saecularis natalium commemoratio. Ortus enim est anno MDCCCXIII Mediolani, ubi et aetatem infantilem transegit. Quam tamen pater eius, qui medicum exercebat artem, Lugdunum demigrasset, ibidem Fridericus puer et adolescens litteris est institutus. Sexdecim annos natus, tibelloni se discipulum tradidit; quo eodem tempore, multam dedit operam variis linguis addiscendis, nempe Italicae, Anglicae, Germanicae, immo etiam Hebraicae. Identidem scripta quoque edebat, divulgata sive in Commentariis periodicis, sive in libellis separatim; cuiusmodi est eius opusculum: *Reflexions sur la doctrine de Saint-Simon.*

Annum agens decimum nonum, Latetiam Parisiorum se contulit, ubi studia iuridica ulterius prosegueret gradusque academicos acquireret. Ex re quidem vix, elapso quadriennio, iurium doctor, novamque post biennium, doctor bonarum litterarum coronatus est; summopere laudatus ob duplicem thesaurum, quorum altera, latine scripta, agebat *De frequentii, opus valde poetas, Heronum ad inferos descensu*; altera hunc praeferebat titulum: *Dante et la philosophie catholique au 18e siècle*: quod postremum argumentum auctor debile, copiosius tractatum, in iustum volumen amplavit.

Mox Lugdunum reversus, in illa Academia in commercio docuit. Quum tamen anno MDCCCLX vacasset in Academia litteraria Parisiensi cathedra professoris aggregati, Fridericus, indicto certamine, princeps inter aemulos declaratus, munus illud obtinuit; nec multo post, defuncto in Academia Sorbonensi doctore titulari litterarum exterarum, in eius locum cooptari meruit: primus quidem a quatuor decennis, qui in ea studiorum universitate palam se magistrum catholicum prodere non vereretur.

Neque id mirum fuit in nostro, utpote qui a prima aetate innocentissime vixisset fidemque catholicam sua-

EX BATAVIA.

De promotione medicae Illustrissimae aevi MDCCCLX.

Acceptum, et libenter edimus:

Die 1^a Iulii mens. Martii in conventu Ordinis litterarum Academicarum Regiae Disciplinarum Nederlandicae factum est de XXXVIII annis, quae Amstelodamum intra erant et de praesidio Hooftiano anni Martii certamen. Horum auroo nemismate dignum iudicium est carmen inscriptum *Amaryllis*, cuius auctor apparuit *Ruprecht Carverari* Mediolanensis. Praeterea

En ! longe pervolans transit rivulum atque pericula,
deinde tandem loco aperto et plano incolumis quiescit.

— Bene iacet, certe! Tu-ne nunc tentabis, amice
mi? Nonne semel saltem pilam propellere audeas? Audio

Clavulam itaque breviorē — (« spatulam » vocant) — capio. Per quam, lectu dato, pila cavernam revera transivit,.... sed in olivo marginis paulatim mansit tremula; tandem deorsum in cavernam præpostere ruit,....

Nescio, lector carissime, an claviger ipse sis. Sin minus, fabulam de Sisypho saltem audivisti, in Tartaris nequitas explantis saxum volvendo ad summum montem; quod simul ac fastidium attingit, praeceps ad imum redit. Sic de illo fabulantur: aequi claviger imperitus iste Sisypho comparandus, cui, iuxta ludi leges, non numerantur ictus!

Si tamen solamen aliquod inde repetere volueris, cogita huiusmodi poenam, non aliter ac te et Sisyphum illum, ipsos quoque reges nostrae aetatis multari posse.

Rex enim Britannorum, eiusque administri; tam regerentes quam emeriti, sunt clavigeri, qui caverunt non semper vitare scilicet. Quid? Nescine semel aliqui octogenarios et feminas adolescentes pilam in manus sequi solitas videmus, qui ambulationem vel diu corporisque leni exercitium valetudinali suae plurimum conferre affirmant? Sed «Golf» ludus iuvenes bonos mores quoque docet; quamvis enim certantes *golftists* locis frequentioribus gaudeant, nemo nisi stultus, cito vitandus, malis utitur verbis. Esse iustum erga adversarios

ut dicitur: *si quis timore non suorum amolarum
et oblationum moveatur, alius privatim te prius in
tu huc exire velle, quam manu publico curari*

Quod quidem. Sequaris igitur mecum pilam, quam
in terra terrae depressione invenimus. Sed ne me-
tus eruat: « Nonne hic tangere manu » legem caso.
Falsa hic clavula propulsoria rigidiorum e pera
dilecti per hanc hanc piano flexis, circulari modo ro-
tatione per hanc conor. Hic cum vere expelli,
capite hanc hanc; quod hanc hanc tollit m-
cavit.

- Nam pates - inquit - Scotiam iam satis a
his signatibus effugam ut tu nunc talem ciuitatem
habeas?

Nonis vero qui sale et facietis, neque in aperis
gramur, immolatio animo potestatem re
pandit. *Adrianus* me, his, hunc capitulum re
pandit, ne sit inest sit Horatius parvulus, non bene
milia, non sit inest sit Horatius parvulus, non bene

Causa tandem reposita et represso, pilam nunc
luculentam et inam herbas cristallum prope longam
coram aspectum. Hic vero non bene facit. Locum
satis pulchrum, hand procul est; sed si pilam vehe-
menter percuterim, locum apertum praeteribit; sin-
tem, in cavernam incidet.

The image shows a dark, heavily textured surface, likely the cover or endpaper of an old book. The texture is grainy and uneven, with various shades of black and dark grey. On the right side, there is a vertical strip of lighter, possibly white or light grey, material, which appears to be the edge of the book's pages or a different section of the cover. The overall appearance is aged and worn.

FERTILE post laborum pilas datur.

viciatudines fortunae risuque assecularum aequo animo
tolerare, nec nimis rebus secundis offerri: haec monet
ludus; haec clavigero discenda omnino.

Edderton in Scotia.

DONALDUS MACRAE

Quidam ex locutionibus, quorum uterque suam ipsius
 vim habet, quae locutionis partem hanc perficit,
 videretur a prima cursus parte reportat. Sed cursus
 illius, quod est, causam metum habet: vulgo plures, vel
 ut dicitur, campus operatur idoneus.

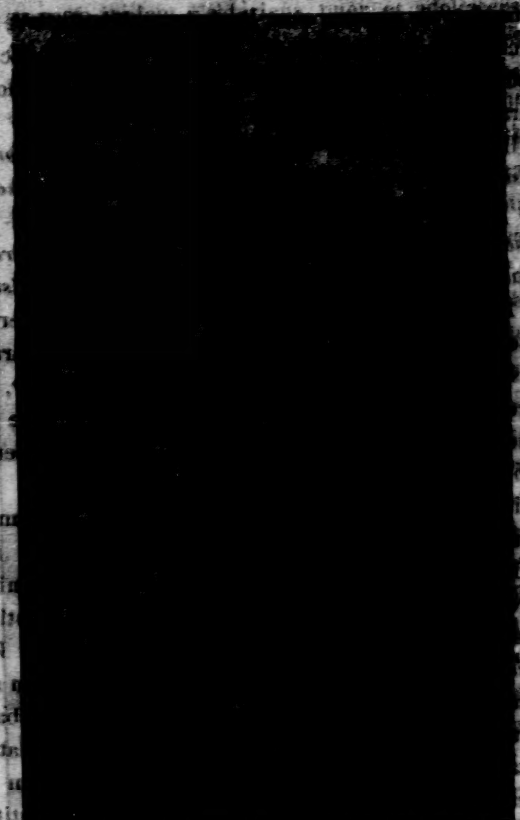
constructae, quaedam ad pilam longe, quaedam in altum abigendam, ut occasio capiatur aut res advenae evincantur. Hi pueri qui adsunt asseciae nostri peras clavularum portant.

Imprimis, manipulo arenae humidae e clistella extracto, quae in hanc rem praestat carceribus, parvulum facio tumorem, pyramidis formae, cui offam impono.

De Alexandro Magno dicitur: «Sufficit huius tantulus, qui non suffecerat orbis, logica ratione pyramidalis, non orbiculo sufficit».

Magni autem momenti in hoc ludo est letus primus.
Longissima igitur clavale ntor quae «propulsatoris»
vocatur. Hanc, ad summum, sinistra teneo manu leviter,
firmius dextra paulo inferius posita, et tali modo «in
statione magna et membra pugnae paravi», at quam-
pillam petiverim, nec late nec in terra curret, nec in
altum nimis accedat, sed volata humiliori manu fer-
re soleat. Transierit hanc non «in casu» sed «in
est conflatam sapientiam». mendoque non vult iudicari

Clavulam tunc, capite eius super pili-
bulo paulisper vacillo, ut pili meo non minus
viresque libera et super sentiam; (quoniam illud, id
valgo dicar); catenae extolle alio et manus
humerum dextrum sint. Erigito tunc caput ut
secundas quasi clavulam, omnia in partibus
media pili velociter mihi describendum; hoc
facto, manus in humero sinistro, clavula

Sed remeare gradum! Nam gradus est remeandum.
 non peruenimus. Certe non inter et non manu ut tangi-
 tur potest, non peruenit ad pedes temporis istius; quia lex do-
 cuit tantum per deum heredes, heredes nunquam.
 Itaque, et certamen hoc timet, in arcem descen-
 dimus. Plena habes et diademata. Itaque ego. Ille
 radiis, formis et collidis inpeturis. scientiar sunt

temporis spatium ad confessionem apud ipsum peragendam accedentes animo praesens Iubilaeum consequendi, et reliqua opera ad illud lucrandum necessaria adimplendi, hac vice et in foro conscientiae dumtaxat ab excommunicationis, suspensionis, et aliis ecclesiasticis sententiis et censuris, a iure vel ab homine quavis de causa latis vel inflictis, etiam Ordinariis locorum et Nobis, seu Sedi Apostolicae etiam in casibus cuicumque ac Summo Pontifici et Sedi Apostolicae *speciali licet modo* reservatis, et qui alias in concessione quantumvis ampla non intelligerentur concessi, nec non ab omnibus peccatis et excessibus, quantumcumque gravibus et enormibus, etiam iisdem Ordinariis ac Nobis et Sedi Apostolicae, ut praefertur, reservatis, iniuncta ipsis poenitentia salutari, aliisque de iure iniungendis, et si de haeresi agatur, abiuratis prius et retractatis erroribus, prout de iure, absolvere; nec non vota quaecumque etiam iurata ac Sedi Apostolicae reservata (exceptis semper castitatis, religionis et obligationis, quae a tertio acceptata fuerint, seu in quibus agatur de praeiudicio filii, nec non poenalibus, quae praeservativa a peccato occupantur, nisi commutatio futura iudicetur eiusmodi, et non minus a peccato committendo refrenet, quam prior voti materia) in alia pia et salutaria opera commutare, et cum poenitentibus huiusmodi in sacris Ordinibus constitutis, etiam regularibus, super occulta irregularitate ad exercitium eorumdem Ordinum, et ad eorumdem associationem dumtaxat contracta, dispensare possit ac valeat. Non intendimus autem per praesentia super alia quavis irregularitate, sive ex delicto sive ex defectu, vel publica vel occulta aut nota, aliave incapacitate, aut inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere super praesentibus dispensandi, seu habilitandi et in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiae; neque etiam derogare Constitutioni cum appositis declarationibus editae a fel. rec. Benedicto XIV decessore Nostro, quae incipit «Sacramentum Poenitentiae» neque de eadem praesentibus illis, qui a Nobis et Apostolica Sede vel aliquo Praelato seu Iudice ecclesiastico nominatim excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias et censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra praedictum tempus satisfecerint, et cum partibus, ubi opus fuerit, concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere. Quod si intra praefinitum terminum, iudicio Confessarii, satisfacere non potuerint, absolvi posse concedimus in foro conscientiae ad effectum dumtaxat assequendi Indulgentiae Iubilaei, iniuncta obligatione satisfaciendi statim ac poterunt. — Quapropter in virtute sanctae obedientiae praesentium tenore districte praecipimus, atque mandamus omnibus Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis et Officialibus, vel, ipsis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut quum praesentium Litterarum transumpta aut exempla etiam impressa acceperint, illa per suas ecclesias ac

dioceses, provincias, civitates, oppida, terras et loca publicent, vel publicanda curent, populisque etiam verbi Dei praedicatione, quoad fieri possit, rite praeparatis, ecclesiam seu ecclesias visitandas, ut supra, designent. — Non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, praesertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore esistenti reservatur, ut nec etiam similes vel dissimiles indulgentiarum et facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio vel specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari possint; nec non regula de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, et Congregationum sive Institutuum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, et Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus et Institutis illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis etiam de illis eorumque totis tenoribus specialiter, specificiter, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu alia quaevis expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressos, ac formam in illis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter nominatim et expresse ad effectum praemissorum derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Ut denique praesentibus Nostri, quae ad singula loca deferri non possent, ad omnium notitiam facillius deveniant, volumus, ut praesentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, ubicumque locorum et gentium eadem prorsus fides habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibita, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die viii Martii mcmxiii, Pontificatus Nostri anno xi.

De speciali mandato Summi.

L. † S.

R. CARD. MERRY DEL VAL,

A SECRETIS STATUS

EX SACRIS CONGREGATIONIBUS ROMANIS

SACRATAE ROMANAE APOSTOLICAE SEDIS

Ex Congregatione S. Officii. (Sect. de Indulgentiis).

Dubia circa Missas tricenarias Gregorianas et altaria item Gregoriana.

I. — Utrum sit necessarium quod Missae triginta, quae Gregorianae appellantur, celebrentur triginta diebus continuis sine interruptione? — *Resp.* Affirmative, prout in decisis a S. Congregatione Indulgentiarum, d. xiv mens. Ianuarii mdcclxxxix.

XIV. — Si quando Moniales aut Sorores extra propriam domum, quavis de causa, versari contigerit, liceat illis in qualibet ecclesia vel oratorio, etiam semipublico, confessionem peragere apud quemvis Confessarium pro utroque sexu adprobatum. Antistita neque id prohibere, neque de ea re inquirere potest, ne indirecte quidem; Religiosaeque nihil Antistitae quae referre tenentur.

XV. — Moniales omnes aut Religiosae, quum graviter egrotant, licet mortis periculum abest, quemlibet Sacerdotem ad confessiones excipiendas adprobatum accessere possunt, eique, perdurante gravi infirmitate, quoties voluerint, confiteri.

XVI. — Hoc Decretum servandum erit ab omnibus religiosis mulierum familiis, votorum cum solemnium, tum simplicium, ab Oblatis aliisque piis communitatibus, quae nullis votis obstringuntur, etiam Instituta aut tantum dioecessana. Obligat etiam communitates, quae in Praelati regularis iurisdictionis sunt; qui nisi aliter observantiam huius Decreti curet, Episcopus aut Ordinarius illius loci id agat ipse tanquam Apostolicus Sedis Delegatus.

XVII. — Hoc Decretum Regulis et Constitutionibus monasticis quoque religiosis familiae addendum est, et publice legendum lingua vulgari in Capitulo omnium Religiosarum, semel in anno.

(D. III mens. Februarii MCMXIII).

De Congregatione Rituum.

De die de caeremoniis quibusdam servandis coram Augustissimo Sacramento, adsistente vel celebrante Episcopo.

I. — In solenni benedictione cum sanctissimo Eucharistiae Sacramento, quando episcopus assistit eappa indutus, et ponit incensum in thuribulo, debetne etiam ipse thuriferare Solum. Sacramentum? — *Resp.* Affirmative, iuxta decretum n. 3035 Briocensis, 21 Iulii 1855, ad 1.

II. — Si praedicta benedictio solennis detur post vespere pontificales, presbyter assistens throno, debet genuflectere a dextris episcopi in infimo gradu altaris, eique ministrare incensum ac demum porrigere censerium pro benedictione impertienda? — *Resp.* Presbyter assistens accedit ad episcopum tantum pro ministrando incenso et thuribulo ad incensationem; mox locum cedat diacono assistenti qui deinde censerium episcopo est porrecturus.

III. — Si aliquando contingat, ut episcopus Missam pontificalem celebret coram augustissimo Sacramento exposito, debetne ipse canere *Gloria* et *Credo* et legere Epistolam atque Evangelium in throno, more solito absque mitra? — *Resp.* Affirmative in casu: sed iuxta morem et consuetudinem ecclesiarum cathedralium et congruenter menti Caeremonialis Episcoporum, lib. I, c. 12, num. 8 et 9, episcopus se abstinere a celebranda Missa pontificali coram sanctissimo Sacramento publice exposito.

(Ex decr. d. VIII mens. Februarii MCMXIII).

DIARIUM VATICANUM

(Mense Martio MCMXIII).

Coram SSmo. admissiones.

Praeter Purpuratos Patres, Urbanos Antistites aliosque viros, qui sui quisque muneris gratia Pontificem de more adiverunt, peculiari nota digni sunt iuxta admissionis diem: Maximilianus Brenner doctor, Collegii Teutonici ad S. Mariae de Anima in Urbe rector super cooptatus; Vincentius Misuraca, a Secretis Apostolicae Legationis Washingtoniensis electus; De Caraman, Comes, eiusque uxor; Dessewffy, Comitissa; Lomer Gouin, doctor, Quebecensis civitatis administrator primus; Friderica Isenburg, Princeps foemina; Florinda De Liedekerke, Comitissa; Camillus Rospigliosi, Princeps Urbanus, Pontificiae nobilium stipatorum cohorti praefectus, ascriptivorum militum agmen coram adducens; De Sammarano, Comitissa; Benitvoglio De Aragona, Marchio; Nani-Mocenico, Comes, eiusque uxor; Gonzales, Marchio; Paty du Clam, Tribunus militum.

Pontificiae electiones.

Procto Ecclesiarum. — Per S. Congregationem Concistorialis decreta SSmus. D. N. Pius PP. X has, quae quantur ecclesias de proprio potestate providit, emittit: Cathedrali ecclesiae Novae Segobiae praefecit r. p. d. Petrum Iosephum Hurth, hactenus episcopum tit. Nilopolitensem; tit. eccl. episc. Thaurum substituit Thaurum Bjelit, vicarium castrensem et canonicum eccl. cath. Macroevanensis ritus latini in Hungaria; cathedr. eccl. de Agnas Calientes r. p. d. Ignatium Valderrino y Diaz, hactenus episcopum de Sonora; cath. eccl. Elphinensis r. p. d. Bernardum Coyne, parochum loci vulgo Boyle et canonici theologiae Elphinensis; cath. eccl. Galwayensis r. p. d. Henricum O'Leary, parochum loci vulgo Ballynashan; eccl. cath. Chatawaysi; cath. eccl. Keshmoyensi r. p. d. Iosephum Albertum Duffy, rectorem ecclesiae cathedr. Cheshmoyensis et cancellarium episcopalis curiae eiusdem dioecesis; cathedr. eccl. Ebroicensi r. p. d. Ludovicum Innamati Dechelette, hactenus episcopum tit. Hierapolitanam; tit. eccl. episc. Milatopolitanae r. p. d. Alexium Charist, canonici eccl. metropolitanae Rhodensis, ibique vicarius generalis, quem constituit auxilliarum rector archiepiscopatus Cameracensis pro vicariatu generali Insulensi, recens constituto; cath. eccl. Pishunensi r. p. d. Quintinum Rodrigues de Oliveira e Silva, presbyterum dioec. Fortalensis, ibidem parochum loci vulgo Orate.

Brevi autem apostolice r. d. Stephano Leone, e Societate Missionariorum ad Afros nominatus est episcopus tit. Thauritanus et Vicarius Apostolicus novi vicariatus de Bangulo in Africa centrali.

— R. p. d. Dominicus Mannatoli, episc. tit. Pomarici; r. d. Iosephus Prior, S. Romanae Rotae Auditor; r. d. Baldus Mannucci et r. p. Ildebrandus Henz O. S. B. in collegium Consultorum S. Congis. Indicis adscribuntur.

— R. p. d. Iosephus Oberdi, episcopus Solutiarum, inter episcopos Pontificis solio adstantes adnumeratur.

— R. d. Vincentius Miurae a secretis dicitur Apostolicae Legationis apud Civitates Federatas Americanas Septentrionales.

— Purpuratus Pater Dominicus Ferrata, praefectus S. Congis. Sacramentorum, qui XXIV Coetus Eucharistico praeficiat, Melitae proxime habendo, deputatur, usque Pontificis Legatus.

Vita functi viri claustrales.

Die XIII mens. Martii MCMXIII, Romae Martino morbo confectus placide quiescit in Domino Purpuratus Pater

III. — *Item, in eadem satisfactione sacerdos, qui eadem die (scilicet in die Natalis Domini) celebrat, an celebrationem continuat, ita ut triginta Missae, quibus Missae, quibus celebrantur? — Resp.*

Positive. — In eadem satisfactione sacerdos tenetur alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

Positive. — *Item, quia satisfaciatur obligationi curandi satisfactionem, an sacerdos, si pluribus sacerdotibus triginta Missae, quibus celebrantur, distribuit, eadem die, an sacerdos, alium sibi ad celebrationem Missae aliquam tricenariam?*

IV. — Uniuscuique domni religiosae aliquot ab Ordinario sacerdotes deputentur, quos Religiosae in casibus particularibus, confessionis peragendae causa, facile vocare queant.

V. — Si quae Religiosa, ad animi sui quietem et maiorem in via Dei progressum, aliquem specialem Confessarium vel moderatorem spirituales postulet, erit facile ab Ordinario concedendus; qui tamen invigilet ne ex hac concessione abusus irrepant; quod si irreperint, eos caute et prudenter eliminat, salva tamen conscientiae libertate.

VI. — Si Religiosarum domus Ordinario loci subiecta sit, hic eligit sacerdotes a confessionibus tum ordinarios tum extraordinarios; si vero Superiori regulari, hic Confessarios Ordinario loci praesentet, cuius est illadem audiendi confessiones potestatem concedere.

VII. — Ad munus Confessarii sive ordinarii, sive extraordinarii sive specialis, deputari possunt sacerdotes, tum a Clero seculari tum de Superiorum licentia, a Clero regulari, dummodo tamen nullus habeant in eadem Religiosa in foro externo potestatem.

VIII. — Hi Confessarii, qui annos quadraginta expleverint, oportet, morum integritate et prudentia emineant; et Ordinarius iuxta de causa, et omnia de conscientia, ad hoc munus eligere poterit sacerdotes, qui nondum se actate sint, modo memoratis qualitatibus excellent.

IX. — Confessarius ordinarius non potest substitui extraordinarius, et, praeter casum in articulo 2 recensitos, rursus eligi ut ordinarius, in eadem communitate, nisi post annum ab expleto munere. Extraordinarius immediate ut ordinarius eligi potest.

X. — Confessarii omnes sive Monialium sive Sororum, caveant ne interno vel externo communitatis regimini esse impigrescant.

XI. — Si quae Religiosa extraordinarium Confessarium expetat, nulli Antistite liceat, vel per se vel per alios, nequa directe neque indirecte, petitione rationem inquirere, petitioni verba vel factis refragari, aut quavis ratione ostendere se id acceperit; quod si ita se gesserit, a proprio Ordinario monetur; si iterum id ipsum peccaverit, ab eodem deponatur, audita tamen prius a Congregatione de Religiosis.

XII. — Omnes Religiosae de sociarum confessionibus nullo modo inter se colloquantur, neve eas secretis cingere audeant, quae apud aliam, quam deputatam, confessionem peragant; secus ab Antistite vel ab Ordinario puniantur.

XIII. — Confessarii speciales, ad monasterium, seu domum religiosam vocati, si intelligant Religiosas nulla iuxta causam vel necessitatem vel utilitatem spirituales ad ipsos accedere, eas prudenter dimittant. Monentur praeterea omnes Religiosae, ut facultate sibi concessa specialem petendi Confessarium sic utantur, ut, rationibus humanis repositis, tantummodo spirituale bonum et maiorem in religiosis virtutibus progressum intendat.

— d. XVII Georgius I, Graecorum rex, dum in urbe Thessalonica, recens suae ditioni armis subiecta, tranquille deambulat, ab insano quodam Alexandro Schinas, homine socialistarum factioni addicto, manuballistulae ictu nefarie interficitur. Strenuus comploratusque vir, Gulielmus nomine, e Danorum regia stirpes natus erat Copenhaghen d. XXIV mens. Decembris MDCCCXLV; ac d. XV mens. Octobris MDCCCLXVII uxorem duxerat Olgam Constantinowna Romanow-Holstein-Gottorp, Magnam Imperialis Russicae stirpis Ducissam, a qua liberos sex accepit. Quinquagesimum nunc regni annum agebat, a nationali Graecorum coetu, iuxta conventionem d. V mens. Iunii MDCCCLXIII Londini a Gallia, Anglia et Russia firmatam, ipsi oblato, quod magna cum omnium laude tenuit. Ei succedit Constantinus filius, natu maximus, Spartae Dux, Athenis ortus d. II mens. Augusti MDCCCLXVIII.

— d. XXI atrae procellae in nordica America, praecipue in Mississipi fluminis valle furunt, tota tum rerum tum hominum ruina.

— d. XXII Bonilla, Honduras reipublicae praeses, Washingtoni obit.

— d. XXVI ex Civitatum Foederatarum Americae Septentrionalis regione Ohio nunciant, victimarum numerum ex saevientibus tempestatibus illis quinque illic superasse. Ad ruinam augendam inundationes sequuntur.

— d. XXIX Schielz, in castro ad Gera, supremum ait diem Henricus XIV, Reuss Germanici principatus dominus, Coburgi natus d. XXVIII mens. Iulii MDCCCXXXII.

— d. XXX Spetiae in sinu, adstante Italicorum rego et regina, loricata nova Italicae classis navis, cui ab «Andrea Doria» nomen, in mare immittitur.

LIBRI RECENS DONO ACCEPTI

Sociorum et lectorum in mentem revocamus, libros recens editos atque ad nos missos, ut in Voce Urbis eorum notitia detur, neque hoc ipso a nobis commendari, neque apud administratorem nostrum, nisi contra aperte indicetur, censurari. Si quis iterum eorum sibi cupiat, potest necesse est ab editore, quem semper indicemus.

CHRISTOPHORI M. ASSUMMA, Ecclesiae Metrop. Rheg. Can. Decani, *Carmina*. — Edidit Antoninus Assumma frater; curavit Can. Franciscus Quattrone. — Rhegii Iulii, ex off. Francisci Morello, MCMXIII. (Ven. lib. 2,50).

I. B. MENGHINI. *Echo Liturgica seu Decreta SS. Ritus Congregationis anno 1912 vulgata cum rerum indice ac notulis*. — Romae edid. Desclée et Soc., MCMXIII (Ven. lib. 0,60).

Ordo Divini Officii recitandi Missaeque celebrandae iuxta novum kalendarium Cleri Romani, additis variationibus pro kalend. Eccles. Universalis pro anno MCMXIV.

— Indidem. (Ven. lib. 0,75).

Card. A. CAPECELATRO. *Le virtù cristiane*. Editio altera. — Indidem. (Ven. lib. 3).

A. ERMI. *Il governo di se stesso*. Saggio di psicologia pratica. Unica traduzione italiana approvata

dall'autore sulla XXI edizione francese. — Indidem. (Ven. lib. 3,25).

A. STEEDMANN. *Piccola vita di Gesù per i fanciulli*. Traduzione dall'inglese di Maria Adelaide Colombo. — Indidem. (Ven. lib. 2).

A ENIGMATA

I. (vulgo REBUS)

FLIXE CORULAT IURRA

II.

Pellor et eiior Ionas ut in aequora missus;
Saeva procellosi me tegit unda maris,
Me, quasi naufragio pereuntem, concutit aequor;
Tutor ego ligaum, dum furit unda fresti.
Distinctus longusque meo de vertice pendet
Multiplex textus stamine funis, aqvis.
Est tenuata meos species quas contegit artus,
Quos tu Tyrrhenae Virginis ossa putes.
Hoc modo litoris celatur corpus arenis;
In sabulis, strato corpore, pace fruor.
Nunc artus ego pigra meos compono sub umbris
Arboris expertis fructibus atque comis.
Spes hominum vitae nostro de stamine pendet;
Anxia, concusso stamine, corda rego.
Sollicitos animos atrox dum cura remordet,
Illorum torto consulo fane malis.

A. EPIRO.

Ex sociis, qui utriusque aenigmatum interpretationem ad Doctorem IOSEPHUM FORNARI, Commentarii moderatorum (ROMA, via del Governo Vecchio, 96) miserint intra menses duos, unus, certissimè, gratis accipiet opus, cui titulus:

VINCENTII LANFRANCHI
DE ORATORIBUS ROMANIS
ACROASIS.

Aenigmata an. XVI, n. I proposita his respondent:

I) Contus; Cous.

II) Ignis.

Et rite soluta miserunt:

I. Ciollit, Papis. — Petrus Terpetianus. — Ladisl. Thymen, Drexler. — Iac. Costa, Dumio. — I. Orta, Merello. — R. Burg, Monaccio. — Alb. Kain, Dublino. — Fr. Xav. Ghion, Ostuno. — F. Wawer, Marianopoli. — Diomedes Falva, Constantia. — Iac. Cordara, Parentio. — Mart. Dunne, Neo Eboraco. — Raim. Silvan, Londino. — Rich. B. endel, Brugis. — Lud. Dubois, Massilia. — A. Tonelli, Genua. — Rich. Muller, Berolimo. — Alb. Porras, Locatella Parisiarum. — Nic. Lagumina, Palermo. — F. X. M., Drepano. — P. Pado, Venetia. — Cam. Zilinsky, Cracovia. — Paulinus a S. Iosepho, Barchinensi. — Vinc. Starace; Alex. Plutano, Neapoli. — Ad. Kozłowski, Patricovia.

Sertitus est praemium:

PAULUS PRADO,

ad quem missum est opus, cui titulus:

ALOMII CLASH

LUSUS PASTORALES

(Latine vertit IOANNES BATTANI).

SOCIS ET LECTORIBUS MONITUM

Kalendis Aprilibus MCMXIII Societatis Editoris Romanae Urbanae Sedes translata est in
VIA DEL TRITONE, 46.

Huc igitur exinde conferatur quidquid VOCIS URBIS administrationem respiciet; quae vero ad redactionem spectant, mittenda semper erunt ad Moderatoris domicilium, VIA DEL GOVERNO VECCHIO, 96.

Sponsor: IOANNES BAPTISTA CIAMPI, iurisperitus

ROMAE. — Ex officina Societatis Editoris Romanae.

Petrus Rospigli, Cardinalis in Urbe Vicarius, sapientissimus ac virtuti similimus. Bononiae natus erat d. xxii mens. Septembris MDCCCXIII; episc. Guastallen. creatus ann. MDCCCXI; ad Metropolitani Ferrariensem promotus ann. MDCCCXVII; in Sacrae Sanctae cooptatus an. MDCCCXIX, antequam post Urbis Vicarius electus.

ANNALES

Balkanicum discrimen.

Alius iam pertransiit mensis, quum tamen illa pars, quae tam imminens videbatur, concludi nequebat. Etenim cetera Europae gubernia, quae in eam tam bona voluntate conspirant, superioribus eventibus edocta, non prius Turcicae novae de sua libertate rogationem assenserunt, quam hinc Tuncerum administrum inde Balkanici socii, non tantum rei definitionem omnem se ipsis tradere ultro profiterentur, sed suas cuiusque rationabiles in eas expectationes exponerent. Quum vero Balkanicum bellum declarasset, se conflictus resolutionem magnarum Europae civitatum studio libenter committere, dummodo tamen nonnullae conditiones curarentur, quae non certe, et Turcica imperio, et ipsis magnis Europae civitatibus forent. Responsum redigi oportuit, forent. Quum tamen illa pars, quae tam imminens videbatur, concludi nequebat. Etenim cetera Europae gubernia, quae in eam tam bona voluntate conspirant, superioribus eventibus edocta, non prius Turcicae novae de sua libertate rogationem assenserunt, quam hinc Tuncerum administrum inde Balkanici socii, non tantum rei definitionem omnem se ipsis tradere ultro profiterentur, sed suas cuiusque rationabiles in eas expectationes exponerent. Quum vero Balkanicum bellum declarasset, se conflictus resolutionem magnarum Europae civitatum studio libenter committere, dummodo tamen nonnullae conditiones curarentur, quae non certe, et Turcica imperio, et ipsis magnis Europae civitatibus forent.

Rebus ita sese volentibus, transiit inutiliter tempus; armatum furor minime remissus est, et Adrianopolis urbs tandem in deditionem concessit. Hic revera fuit totius belli hucusque acti militaris finis ac politicae eventus maximus; quamquam quicquid valde sensibilem circa discriminis arbitrium attigerit non erit: nemo enim dubitabat, quin illa urbs potius a Bulgaris concedenda foret; neque est credendum Serbis, qui suam operam in Adrianopolis obidionem, nec eam levem, contulerunt, postulatam suam hodie aucturos, quum quaestio omnis in id iampridem reducta fuerit, ut de una aut altera via trans Adrianopolim consensus haberetur.

Speramus fore ut in proximo numero pacem, tandiu tamque impense a cultis omnibus humanisque hominibus invocata, enunciari tandem nobis liceat.

PUBLICI PER ORBEM COETUS legibus ferendis

In Anglia regali oratione nova sessio inaugurata, confirmataeque optima Angliae cum ceteris populis rationes tum a rege ipso, tum deinceps ab Asquith et Churchill ministris.

In Gallia quum senatus comitiorum reformationi a gubernio proposita suffragium negasset, Briand eiusque collegae ab officio se abdicarunt; novumque administratorum collegium suffectum, praeside Barthou.

In Graecia novus rex Constantinus coram populi legatis iuramentum fidelitatis regni legibus emisit.

In Helvetia conventio de Gothardo monte agitur, legis rogationi, ab ministris propositae, legatis natione Gallis acriter refragantibus.

In Hungaria lex de iure suffragii reformando tandem approbata.

In Italia disceptationes rationum accepti et expensi occasionem praebuerunt civilium et exterarum rerum ministris firma proposita sua declarandi, magno legatorum plausu accepta.

PER ORBEM

Die ii mens. Martii MCMXIII New-Castle ad urbem vaporitrahā in curruum seriem electrīde actorum Tynemouth profectam vehementer occurrunt viatores quatuor supra triginta gravibus vulneribus afficiuntur.

— d. iv Bircucae, Tripolitaniae in oppido, thermarum Romanarum reliquiae insignes reperiuntur.

— d. v Woodrowius Wilson, novus in Civitatibus Foederatis Americae Septentrionalis rei publicae praeses, in imperii possessionem Washingtonii immittitur.

— d. vi Petropoli in urbe capite, atque per Russicum Imperium omne, centenaria tertia dies, ex quo Romanoff genus summam obtinuit in Russia potestatem, sollemniter peragitur.

Ad Heligoland sinus decussans navis Germanica, cui nomen *York* per noctis tenebras navem quandam torpedinibus iaciendis offendit atque submergit. Classarii centuriones quatuor, militesque sexaginta sex misere pereunt.

— d. vii Baltimorensi in portu dynamitis pulveris acervi fortuito incenduntur, ingentisque damna longe lateque circum perferunt.

— d. xii Guajimquilapa, Guatemalensis urbs, ingenti terrae motu pessumdatur.

— d. xiv Provencal, Luisianae civitatis urbs, turbine subvertitur.

— d. xvi Lawson, Australiensis doctor, austrinarum regionum explorator, terram a se nuper repertam, ad centesimum primum longitudinis gradum productam atque a Georgio V rege nuncupatam, in Angliae dictionem redigit.

SOCIETAS EDITRIX ROMANA

ROMA - Via del Tritone, 46 - ROMA

praeter Officium nuntiorum et publicae rerum praedicationis, tum
per Italiam omnem, tum apud exteras gentes, quo facilius satisfaceret
pluribus et Diurnorum suorum, et VOCIS URBIS commentarii sociis et
lectoribus requirentibus consultationes, consilia, explanationes, sollici-
tationes apud forenses aut civiles magistratus, aptum quoque recens
instituit

OFFICIUM CONSULTORUM ET PATROCINII,

quod eximiis iuris peritis concedidit.

Huiusmodi officii peculiare munus imprimis datum est, ea apud
Curias quaslibet et publicas administrationes procurandi, quae in com-
modum Sacerdotum in eorumque iurium omnium tutelam cedere maxime
possint, uti parochialium congruarum supplementa, cultualium expensa-
rum solutionem, regalium placitorum expeditionem, reddituum conver-
sionem, potestatem hereditatum vel aliarum liberalitatum excipiendarum,
docendi facultatem, etc.

PRO OMNIBUS

Diligentia in opere - Temperantia in pretio

AD ROMAM

ACTIO DRAMATICA

versibus plantinis composita et in tres actus distributa.

ANNATA

IMPERATOR.

Es ille Christiani qui sequantur exipat?

MELCHIAS.

Sed equidem? Merito gloriatur prae veteris!

Sedat enim Roma et imperator rescat

Fideli cuncti Christi me discipulum,

Imo cunctum supremum esse Pontificem!

Non tamen ego laboro in iustitia.

Pro quo pariter me mori in posterum.

Civis Romanus sum? quid est antiquitas

Tandemque adversis opposere pectora rebus?

Nos autem Christi cives qui vocabimur

Sunt in iustitia divae religionis.

Superbis habemus, surgit si necessitas

Iustis quoque ipso pectus et mori in vinculis.

IMPERATOR.

Es ille Christiani qui sequantur exipat?

MELCHIAS.

Sed equidem? Merito gloriatur prae veteris!

Sedat enim Roma et imperator rescat

Fideli cuncti Christi me discipulum,

Imo cunctum supremum esse Pontificem!

Non tamen ego laboro in iustitia.

Pro quo pariter me mori in posterum.

Civis Romanus sum? quid est antiquitas

Tandemque adversis opposere pectora rebus?

Nos autem Christi cives qui vocabimur

Sunt in iustitia divae religionis.

Superbis habemus, surgit si necessitas

Iustis quoque ipso pectus et mori in vinculis.

IMPERATOR.

Es ille Christiani qui sequantur exipat?

MELCHIAS.

Sed equidem? Merito gloriatur prae veteris!

Sedat enim Roma et imperator rescat

Fideli cuncti Christi me discipulum,

Imo cunctum supremum esse Pontificem!

Non tamen ego laboro in iustitia.

Pro quo pariter me mori in posterum.

Civis Romanus sum? quid est antiquitas

Tandemque adversis opposere pectora rebus?

Nos autem Christi cives qui vocabimur

Sunt in iustitia divae religionis.

Superbis habemus, surgit si necessitas

Iustis quoque ipso pectus et mori in vinculis.

IMPERATOR.

Es ille Christiani qui sequantur exipat?

MELCHIAS.

Sed equidem? Merito gloriatur prae veteris!

Sedat enim Roma et imperator rescat

Fideli cuncti Christi me discipulum,

Imo cunctum supremum esse Pontificem!

Non tamen ego laboro in iustitia.

Pro quo pariter me mori in posterum.

Civis Romanus sum? quid est antiquitas

Tandemque adversis opposere pectora rebus?

Nos autem Christi cives qui vocabimur

Sunt in iustitia divae religionis.

Superbis habemus, surgit si necessitas

Iustis quoque ipso pectus et mori in vinculis.

MELCHIAS.

Meae nunc litterae quas scripsi? Nescio!

IMPERATOR.

Opem vocasti Constantini...

MELCHIAS.

Perperam!

Mali me accusant!

IMPERATOR.

Dabo post sententiam!

Eum post reditum servari iubeo.

Eris diis nostris victima pulcherrima.

Deorum spiritum irruisse sentio.

Qui nos ad arma portat... ad victoriam!

Vos, sacerdotes, interpretes caelestium.

Deorum mentes aperite angustia.

Eos placate victimis egregiis.

Oberte in primis plurimas placabiles

Ex christianorum caere infantium.

Enim rescitis his placari maxime!

Dux hostiarum, morte sit tarpissima.

Hic qui vocatur christianorum Pontifex.

Ad arma, milites! Novum sit canticum.

Certum Deorum quod nobis det auxilium!

MILITES (profuscentes cantant):

Sol qui fecisti patribus

Securus asper gloriae

Nobis refugit gratior,

Nobis refugit gratior,

IMPERATOR procedit, et ipsum sequantur milites. Melchias

in scena manet MELCHIAS inter aliquid milites.

Tunc uniusque in eorum praecipuum CIVIS, christiani

et infideles, quibus maxime adversus

alligantur

MELCHIAS.

Deus dedisti maris Thiberiadis

Olim qui pacem securam fluctibus.

Tuae quietem tandem dona Ecclesiae.

Quae tam laborat, subert isto tempore;

Vellis si victimam, libenter immolator!

CHRISTIANI.

(submitta voce, ad sidera oculos levantes dicunt):

Spes omnis est in Christo nostra posita!

Iesu, qui fulges inclitus,

Accende nostros spiritus,

Pacem da macetis fratribus,

Et solve nos de vinculis....

EXPLICIT ACTUS PRIMUS.

(Ad proximum numerum).

I. B. FRANCIA.

Novae sed litterae te accusant perfide!